

РЕШЕНИЕ

№ 5076

гр. София, 14.05.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 7 състав, в
публично заседание на 13.05.2024 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Маруся Йорданова

при участието на секретаря Виктория Вълчанова, като разгледа дело номер **9802** по описа за **2023** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 111, ал. 1 от Закона за изпълнение на наказанията и задържането под стража /ЗИНЗС/.

Образувано е по жалба на С. Т. Б., понастоящем изтърпяващ наказание „лишаване от свобода“ в затвора в [населено място], чрез адв. А. Д. срещу Заповед № 405/05.10.2023 г. на началника на затвора [населено място], с която на оспорващия на основание чл. 101, т. 7 от ЗИНЗС е наложено дисциплинарно наказание „изолиране в наказателна килия“ за срок от 14 денонощия.

В съдебно заседание жалбоподателят се явява лично и с адв. Д..

Ответникът - Началникът на затвора-С., чрез процесуалния си представител юрк.К. оспорва жалбата.

Административен съд София-град, като обсъди релевантите с жалбата доводи и прецени събраните по делото доказателства, приема за установено следното от фактическа страна:

Представена е докладна записка рег. № 15002/05.10.2023 г. от инспектор М. Т. – ИСДВР на 5-та група, изготвена във връзка с докладна записка вх. № 14917/04.10.2023г. от мл. инспектор А. Б. З.. В нея са обективирани следните сведения:

На 03.09.2023г. в 11:30 ч. мл. инспектор А. З., постови на пост № 18 г. е докладвал, че задържания Н. Г. Т., настанен в М. е изведен за преглед до д-р Т. в медицинския център в затвора [населено място]. Установено е, че Т. е с множество синини по тялото, за които задържания твърди, че са му от системен тормоз от л.св. С. К. Б., л.св.

И. М. В. и л.св. А. К. А.. Във връзка с възникналата ситуация била извършена проверка, в хода на която били снети снети седем броя писмени обяснения от лишените от свобода, настанени в медико-социален център, с различни твърдения.

Представен е формуляр за регистриране на травматични увреждания на лишен от свобода/задържан под стража, в който са описани горепосочените наранявания.

При тези данни, с оспорената заповед на основание чл. 101, т. 7 от ЗИНЗС за нарушение по чл. 100, ал.1 и ал. 2, т. 7 от ЗИНЗС на жалбоподателя е наложено наказание „изолиране в наказателна килия за срок от 14 денонощия“. Административният орган е възприел изцяло описаната в предложението на ИСДВР–инспектор Т. фактическа обстановка.

Заповедта е връчена на жалбоподателя на 06.10.2023г. г. Жалбата е подадена по пощата на 09.10.2023г.

Предвид така установената фактическа обстановка, съдът прави следните правни изводи:

Жалбата е допустима - подадена е от лице, притежаващо активна процесуална легитимация, чийто интерес е засегнат от оспорения индивидуален административен акт в установения от чл. 111, ал. 1 от ЗИНЗС преклузивен 3-дневен срок, пред местно компетентния да я разгледа административен съд.

Разгледана по същество жалбата е основателна.

Оспорената заповед е издадена от материално и териториално компетентния административен орган по смисъла на чл. 104, ал. 2 от ЗИНЗС - Началникът на Затвора [населено място].

Съставена е в предвидената от закона писмена форма и е мотивирана.

Съдът не констатира нарушение на процедурата по установяване на дисциплинарното нарушение и налагане на дисциплинарното наказание. Спазени са установените в чл. 106, ал. 1 от ЗИНЗС срокове за издаване на заповедта. Преди налагане на дисциплинарното наказание, на 05.10.2023 г., видно от приложения по делото Протокол № 81 от същата дата, жалбоподателят е бил изслушан от Началника на затвора. В този смисъл дисциплинарно наказващият орган преди да наложи дисциплинарното наказание е преценил характера и тежестта на нарушението. Спазено е изискването на чл. 105, ал. 1 от ЗИНЗС преди налагане на наказанието задължително да се изслуша нарушителя.

Оспорената заповед, обаче, е издадена в нарушение на материалния закон. Наказващият орган е издал заповедта при неизяснена фактическа обстановка, като направените в нея изводи не кореспондират на събраните доказателства в хода на извършване на проверката. Съгласно чл. 100, ал. 1 от ЗИНЗС дисциплинарно нарушение е деяние (действие или бездействие), извършено виновно от лишените от свобода, с което се нарушава вътрешният ред, уврежда се имуществото или представлява физическо увреждане или обидно отношение към служители или лишени от свобода. Така вмененото на жалбоподателя нарушение по чл. 100, ал. 2, т. 7 от ЗИНЗС - физическа саморазправа с лишени от свобода, следва да е извършено виновно от него, което е и предпоставка за налагането на съответното наказание. От предоставените с административната преписка документи, не може да бъде направен категоричния извод за съпричастността на жалбоподателя в така описаното нарушение. Нито един от лишените от свобода, които са дали сведения по случая, не заявява да е станал свидетел на извършена физическа саморазправа от страна на жалбоподателя спрямо пострадалия. Административният орган не е изяснил важни

обстоятелства по случая, необходими за разкриване на обективната истина, а именно - кой е тормозил задържания Н. Т., кога е бил извършван тормоза, еднократно и ли системно и от колко лица. По делото, вкл. и от разпита на свидетеля .- л.св. А. К. А. , не се установяват данни, , което да индикират, че в килията се извършва физическо насилие над пострадалия. Не на последно място в оспорения акт административният орган не се е обосновал, защо е било необходимо да налага максимума на предвиденото в закона наказание от 14 денонощия, след като по преписката не се съдържа заповед, с която жалбоподателят да е наказван за каквото и да било нарушение.

Предвид гореизложеното, съдът счита, че оспорената заповед е издадена при неправилно приложение на материалния закон, тъй като не е доказано, че именно жалбоподателят е извършил нарушението по чл. 100, ал. 2, т. 7 от ЗИНЗС, поради което същата следва да бъде отменена.

С оглед изхода на делото и на основание чл. 143, ал. 1 от АПК на жалбоподателя се дължат разноски, но такива не са били поискани в предвидения за това срок, няма доказателства да са били и извършени, поради което и съдът не следва да се произнася в този смисъл.

Така мотивиран и на основание чл. 111, ал. 6, т. 2 във вр. с чл. 111, ал. 5 от ЗИНЗС, съдът

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Заповед № 405/05.10.2023 г. на началника на затвора [населено място], с която на оспорващия на основание чл. 101, т. 7 от ЗИНЗС е наложено дисциплинарно наказание „изолиране в наказателна килия“ за срок от 14 денонощия.

Решението подлежи на касационно оспорване в 14-дневен срок пред тричленен състав на Административен съд - София-град.

СЪДИЯ: